

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 41**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste.

Det är alltså en lustig en. Par detta de
samma breflappor och brefkort, namn jag skall
sända till Stockholm. Det skall bli roligt se hur
länge du står ut. Nu skall jag svara på
alltsammans.

För det första kommer jag nog inte att gå
till en Falubakkor. Jag har en naturlig
motvilja och misstro till dem, som jag
ej kan öfvervinna. Ingen af dem har
någon reba på Karvik. Jag skall fråga
kudde om du vill. Men jag vill ha en
föreständlig Karl med godt hufvud. Gute
en liten stackars, som inte besitter fjän-
delser af mitt eget förstånd. Nu para
vi ju till ett strånt att börja med. Jag an-
kar verkligen ej tänka längre framåt än
en månad. Det där beuet är ju ganska
plågsamt, men det är allt utmärkt bra

skrä till ha ett skylla på, så
man vill vara i fred.

Så skall jag riktigt gratulera
Till att du vågade läsa upp för Warburg,
Det var bra, och bra att du var nöjd. Det
lilla kungen blir nog riktigt nöj. Det väter
så bra med ditt arbete som det inte har
gjort på långa tider. Jag är så glad,
ingenting annat kan göra dig så
lycklig. Att det skulle finnas skat-
ter på biblioteket, det har jag al-
drig tviflat på. Det där var ju
memorernas tid. Jag förstod i huvud
Stauron menade att ingenting skulle
finnas. Arbeta bara inte ihjäl dig. Det
måtte vara bra roligt för Betty att ha dig.

Jag har skrivit ganska flitigt denna
vecka. Äfven plansen, som är mycket lös
och obestämd ännu så länge, börjar forma
sig. Och när allt ämbeligen är uppfunnet,
så förefaller det som själfklart att så just
bör det ha varit. Ja, jag tackar. Intet är
så roligt som att vara enkel.

Det var mycket betydligt med Glad-
das bref. Äro de rädda för dig? Skulle
den lilla kungen bli farlig? Du svarade
mycket bra, men du borde ha skrivit
att du ej trodde att Ellen läst helt igenom
boken. Det är nog så, allt annat är för
otroligt. Men att en öfversträngd män-
niska slarpar är ju ej öfvernaturligt. Jag
sitter och tänker på om det i så fall vare
klappare att erkänna öppet att man
slarpat eller att stå för boken. Jag tror
att en verklig reuhjärtad och stolt

